

V. Magyar Haltani Konferencia (A társaság 9. konferenciája)

A Magyar Haltani Társaság az idén ötödik alkalommal rendezte meg a kétévente sorra kerülő Magyar Haltani Konferenciát, amely a Kárpát-medencei természetes vizek halaival foglalkozó szakemberek egyik legrangosabb tudományos tanácskozása. Az előadóülés házigazdája, a Debreceni Egyetem Agrár- és Gazdálkodástudományok Centruma Állattani Tanszéke ideális körülményeket biztosított az új kutatási eredmények bemutatásához és megvitatásához. *Juhász Lajos* tanszékvezető szerint, aki egyben a társaság alelnöke, a közel százfős hallgatóság zömmel hazai szakemberekből és érdeklődőkből állt, de Pozsonyból, Dunaszerdahelyről, Eperjesről, Székelyhídról és Nagyváradról is érkeztek résztvevők a tanácskozásra, amelyen 15 előadás és 6 szóbeli poszterbemutató hangzott el.

A szomszédos országok előadói az Ipoly-, a Sajó- és a Körös-vízrendszer határainkon kívüli halfaunájáról, illetve egyes fajairól számoltak be. A hazai prezentációk – a halközösségek vizsgálatától a módszertani problémákon át a táplálkozásbiológiai kérdésekig – az ichtológia számos részterületével foglalkoztak.

A közérdeklődésre számot tartó témák közül különösen a horgászok számára volt érdekes *Hegedűs Gábor* előadása, amely az ország második legnagyobb horgászvizével foglalkozva a Tisza-tavi halgazdálkodás jelenét és jövőbeli ismertette. *Szepesi Zsolt* a védett, mindössze 8–10 centis testhosszt elérő törpecsíkok egyedi testmintázat alapján történő fényképes azonosításának módszerét mutatta be, illetve a visszahelyezett és később újra kifogott példányok alapján bizonyította, hogy a faj maximális élettartama – az eddig általánosan elfogadott 5 évvel szemben – akár 10 év is lehet. *Szendőfi Balázs* újabb fogási adatokkal és gyomortartalom-vizsgálatokkal igazolta, hogy az a közkeletű vélekedés, miszerint a menyhal nyári álmot alszik, nem állja meg a helyét. Nagy érdeklődés kísérte *Sallai Zoltán* előadását is, amely arról számolt be, hogy a mellékpatakoknak köszönhetően jó ütemben halad a 2010. évi vörösiszap-katasztrófa által sújtott Torna patak és Marcal halközösségének a regenerálódása.

A tudomány mellett a gyakorlati természetvédelem számára is fontosak lehetnek azok az eredmények, amelyeket *Takács Péter* ismertetett a védett hazai küllőféléken végzett morfológiai és genetikai vizsgálatok alapján. Ezek azért váltak szükségessé, mert egyes külföldi kutatók szerint a magyarországi patakokban korábban fenékjáró küllőként (*Gobio gobio*) nyilvántartott faj nem él, helyette a Tisza vízrendszerében a kárpáti (*Gobio carpathicus*), az ország nyugati felén a dunai küllő (*Gobio obtusirostris*) honos. Az ország egészét átfogó genetikai vizsgálat azonban kimutatta, hogy mindhárom megtalálható, sőt két újabb, genetikailag elkülöníthető csoport is létezik, amelyeknek egyelőre még neve sincs. Ugyanakkor az is kiderült, hogy az öt, külső jegyek alapján meg se különböztethető csoport igen gyengén válik el egymástól, közöttük folytonos az átmenet, ami alapján a hibridizációjuk is valószínűsíthető. Ezek után kérdésessé vált, hogy a korábban egyetlen fajnak tartott csoport szétbontásának van-e egyáltalán kellő alapja.

Harka Ákos, a társaság elnöke a résztvevők körét és a bemutatók tartalmát tekintve is igen pozitívan értékelte a konferenciát, amelynek anyaga hamarosan elérhetővé válik az egyesület kiadványában. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a tudomány művelése mellett az ismeretterjesztés is fontos feladatuk. Ezt szolgálja a társaság honlapján rendszeresen meghirdetett Év Hala-választás, amely ezek figyelmét irányítja rá a vizeinkben élő természeti értékekre. Ugyanezért nyitottak tavaly Mit fogtam? címmel egy új rovatot, amely beküldött fényképek alapján segít azonosítani a horgászok által fel nem ismert halakat. Az idén pedig rejtvény sorozatot indítottak, havonta bemutatva egy-egy hazai halfaj képét, amelyre e-mailben kell beküldeni a faj nevét. A legeredményesebb megfejtők közt könyvjutalmakat is kisorsolnak az év végén, de fontosabb, hogy így mindenki tesztelheti halismeretét. Az akcióknak köszönhetően egyre népszerűbb a társaság honlapja, amelynek önkéntes szerkesztői továbbra is igénylik a halbarátok figyelmét, s várják észrevételeiket.